

Sygn. akt IV U 824/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSR del. Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2014r. w S.

odwołania R. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 10 czerwca 2013 r. Nr (...)

w sprawie R. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu R. G. przysługuje prawo do emerytury od dnia 01 maja 2013r.

Sygn. akt: IV U 824/13

UZASADNIENIE

Decyzją z 10 czerwca 2013 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił R. G. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył ubezpieczonemu okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. w okresie od 05.07.1976 r. do 22.09.1991 r.

Odwołanie od w/w decyzji złożył R. G. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że organ rentowy nie zasadnie, nie uznał mu okresu pracy w warunkach szczególnych w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S., gdzie pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca samochodów ciężarowych o masie powyżej 3,5 tony (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.3).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony **R. G.** w dniu (...) ukończył 60-ty rok życia. W dniu 20 maja 2013 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, 5 miesięcy i 12 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 25 lat, 3 miesiące, 17 dni, okresy nieskładkowe wynoszą 1 miesiąc i 25 dni. Ponadto organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 7 lat, 1 miesiąca i 14 dni za okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Usług (...) Spółka z o.o. od dnia 23.09.1991 r. do 31.12.1998 r. Ponadto organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył okresu zatrudnienia ubezpieczonego w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. w okresie od 05.07.1976 r. do 22.09.1991 r., z uwagi na to, iż nie zostało złożone świadectwo pracy w szczególnych warunkach. Wobec powyższego organ rentowy stwierdził, że ubezpieczony nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z 10 czerwca 2013 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 10.06.2013 r. k.39 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Ubezpieczony dnia 2 lipca 1976 r. z Urzędu Miejskiego w S. otrzymał skierowanie do pracy do (...) Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) w S. na stanowisko kierowcy (skierowanie do pracy k.59 akt osobowych). Ubezpieczony otrzymał zaświadczenie lekarskie o zdolności do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy (zaświadczenie k.58 akt osobowych). Dnia 5 lipca 1976 r. ubezpieczony zawarł z (...) Przedsiębiorstwem Budownictwa (...) w S. umowę o pracę, na podstawie której został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy pogotowia technicznego (umowa o pracę z dnia 05.07.1976 r. k.55 akt osobowych). Jako kierowca pogotowia technicznego ubezpieczony jeździł samochodem marki S. 29 o nr rej. (...) (k.52 akt osobowych). Zmiany zaszeregowania (angażu) ubezpieczonego w okresie zatrudnienia na stanowisko mechanika maszyn budowlanych – kierowcy było związane jedynie z podwyższeniem ubezpieczonemu wynagrodzenia według wyższej stawki zaszeregowania (akta osobowe ubezpieczonego), nie miały natomiast wpływu na faktycznie wykonywaną przez ubezpieczonego pracę, który stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez cały okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. wykonywał pracę kierowcy pogotowia technicznego. R. G. jeździł samochodem ciężarowym marki S. 29 o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, którym woził mechaników na budowy do remontów sprzętu ciężkiego. Do pogotowia technicznego wykorzystywany był samochód ciężarowy, bo wożony na nim był sprzęt konieczny do napraw np. tokarka, wiertarka, prądnica, spawarki, klucze, łomy, kowadło, młoty. Tego sprzętu do napraw było kilka ton, dlatego do jego przewożenia konieczny był samochód ciężarowy. (...) Przedsiębiorstwo Budownictwa (...) w S. prowadziło budowy jednocześnie w kilku miejscowościach tj. w W., S., Ł., B., M.. Firma zajmowała się budową dużych obiektów tj. mleczarnie, hale samochodowe, szpitale. Praca ubezpieczonego polegała na rozwiezieniu mechaników na poszczególne budowy, gdzie zgłoszono awarię sprzętu budowlanego, następnie ubezpieczony jak zaistniała taka potrzeba jeździł po części konieczne do naprawy na bazę albo do sklepów, oraz odwoził mechaników. W ciągu dnia ubezpieczony objeżdżał tak trzy, cztery budowy. Ubezpieczony nigdy nie wykonywał pracy mechanika sprzętu ciężkiego, nigdy nie pomagał mechanikom w naprawach na budowach, wykonywał pracę tylko kierowcy pogotowia technicznego. Ubezpieczony wykonywał prace kierowcy w pełnym wymiarze czasu pracy pracując 8 godzin dziennie (zeznania świadków J. H. k.15v, E. P. k.15v-16), zeznania ubezpieczonego k.16v).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (okoliczności niesporne, oświadczenia zawarte we wniosku o emeryturę -k.1v, zeznania ubezpieczonego k.16v).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie R. G. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek z dniem 02 lutego 2013 r. oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy, nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych, gdyż oprócz stażu pracy uznanego przez organ rentowy w wymiarze 7 lat, 1 miesiąca i 14 dni stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w okresie od 05.07.1976 r. do 22.09.1991 r. w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S..

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że ubezpieczony w okresie zatrudnienia w wymienionym zakładzie w okresie od 5 lipca 1976 r. do 22.09.1991 r. był zatrudniony na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań świadków: J. H. (k.15v), E. P. (k.15v-16), zeznań ubezpieczonego (k.16v), dokumentacji zawartej w aktach osobowych wykazał bezspornie, że ubezpieczony pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego marki S. 29, który był wykorzystywany w pogotowiu technicznym. Wymieniony samochód ciężarowy ma dopuszczalny ciężar całkowity powyżej 3,5 tony. Wymienieni świadkowie zeznali, że ubezpieczony nie wykonywał innej pracy niż kierowcy wymienionego powyżej samochodu ciężarowego. Sąd obdarzył wiarygodnością zeznania wymienionych świadków i ubezpieczonego, bowiem wymienione dowody są spójne, korespondują ze sobą oraz mają oparcie w materiale dowodowym z dokumentów. Świadkowie J. H. i E. P. pracowali w tym samym zakładzie pracy, co ubezpieczony. Wymienieni pracowali, jako operatorzy sprzętu ciężkiego na budowach i zeznali, iż ubezpieczony wykonywał jedynie pracę kierowcy pogotowia technicznego pracując stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Wymienione osoby były również bezpośrednimi świadkami tego, kto dokonywał napraw sprzętu budowlanego i zeznali, iż remonty wykonywane były przez mechaników, których przywoził na budowy ubezpieczony. Sam ubezpieczony natomiast nie uczestniczył w naprawach tego sprzętu.

Podsumowując Sąd uznał, iż ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony oraz stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował na tym stanowisku w okresie od 05.07.1976 r. do 22.09.1991 r., a więc w warunkach szczególnych przez okres 15 lat, 2 miesiące i 19 dni, a zatem na datę 1 stycznia 1999r. ubezpieczony posiada okres pracy w takich warunkach w wymiarze wynoszącym 22 lata, 4 miesiące i 3 dni łącznie ze stażem uznanym przez organ rentowy w wymiarze 7 lat, 1 miesiąca i 14 dni za okres pracy w Przedsiębiorstwie Usług (...) Sp. z o.o.

Podkreślić jednak należy, że skoro o zakwalifikowaniu pracy do pracy w warunkach szczególnych nie decyduje nazwa stanowiska, ale rodzaj wykonywanych czynności, to również fakt, iż zakład pracy nie wystawił ubezpieczonemu świadectwa pracy w warunkach szczególnych nie powoduje, iż nie wykonywał on pracy w tych warunkach.

Nie ulega wątpliwości Sądu, że czynności wykonywane przez ubezpieczonego, opisane w części poświęconej ustaleniom faktycznym, mieszczą się w zakresie prac kierowcy samochodów ciężarowych. Prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony zaliczane są do prac wykonywanych w warunkach szczególnych (wykaz A dział VIII, poz. 2 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że R. G. przysługuje prawo do emerytury od 1 maja 2013 r. tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożono wniosek o przyznanie emerytury.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.